

זה היה העולם הזה שהיה

לפני 25 שנה

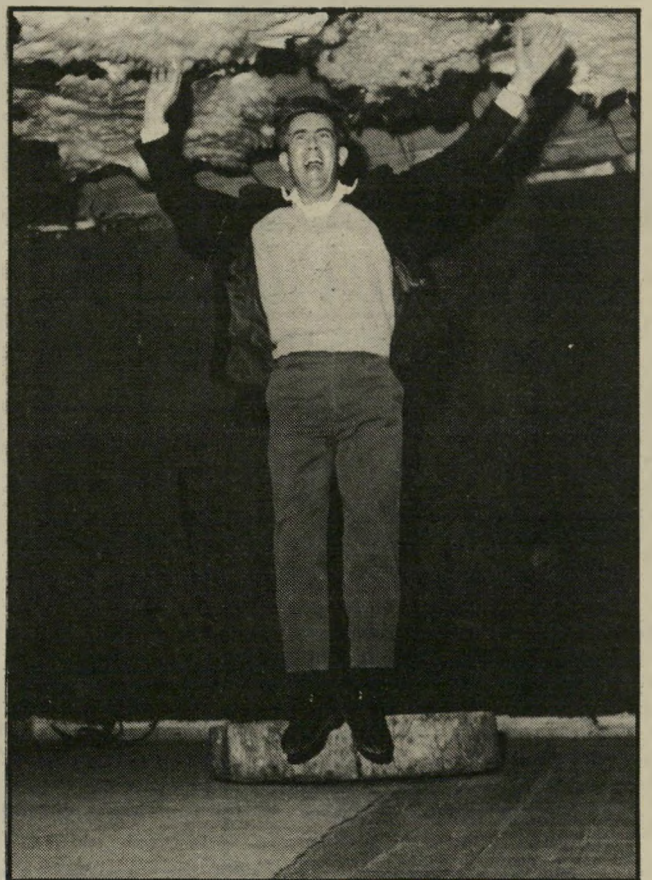
גיליון העולם הזה שהופיע השבוע לפני 25 שנה סיפר בכתבה האפוס של קיצוץ כיצד השיגה נבחרת הכדורגל של ישראל תוצאת תיקו במישחק נגד סקס'ס תאן בעיריהנמל הוודית קרצין (שכונתהתיקוה היא ג'רעין בהשוואה אליה) ובזכות תוצאה זאת (ואחרי המסד לאיראן 3:0 ונצחון על הודו 1:3) היתה ישראל לאלופת הבית המערבי של אסיה ● ב.הנרוך כתב עורך העולם הזה על שוק הרבנים וגינה את התקנות החרשות לבחירת הרבנים הראשיים, שבכונתן היתה להבטיח את כס הרבנות הראשית לרב הראשי הצעיר (49) של צה"ל. שלמה גורן. העורך הישורה את התקנות האלה למיכרו תסור (יובא בחשבון רק מועמד ששרת לפחות 11 שנים בצה"ל. שעבר קורס צנחנים ושבר שם רגל. והודיע להחזיק, בשעת התפילה, בתת-מיקלע קארל גוסטאב) ● בשער הגליון: נערתיהודה דודיק אינדיק, שנישאה לעשיר קנדי, מיקרה טיסוטי למ שכתבהאמצע של הגליון הגדירה כ.היוצא המושג של ישראל — יצוא הזהרה.

משה דיין משפיע על הזקנים ★ מנחם בגין מדבר באוקטבה נמוכה

העם

אף, און וגרון

באחד מימי השבוע הוציאו שני עיתוניהערב הוצאות מיוחדות. הכות"רת הראשית סיפרה על נצחון נוסף של נבחרת הכדורגל במישחקיאסיה. כי תחתית העמוד הודיעה ידיעה צנועה, שהוקמה ממשלה חדשה בישראל. אופטימיסטים יכלו לפרש תופעה זו בהתעניינות הגוברת של אזרחי ישראל במרחב האסייתי. לפסימיסטים היה פרוש פשוט יותר: עיסקי הקואליציה

קפיצולוגיה קודם היתה הכירולוגיה (ניחוש אופייהאדם לפי היד) וב-1959 חידש עלם אמריקאי את הג'מפולוגיה (ניחוש אופי האדם לפי קפיצותיו). העולם הזה אימץ את התורה החדשה. התיגס את שמה ל.קפיצולוגיה. צילם אישים קופצים (ביניהם: אמריס קישון וחיים טופול) וניתח את אופיים לפי קפיצותיהם. למעלה: יוסף מילוא. אז בימאי. התיאטרון הקאמרי. שתואר כ.אישייות חזקה ובוטחת בעצמה."

הישראלית הראשונה שהגיעה לחיפה. הודות לה ניתנה תעסוקה גם לגרון — הוא הצטרף מקריאות הירד.

מיכל את

מאופנועים לווייצמן

חבריהכנסת ישבו דרוכים. מרוכץ הנואמים ירד דויד בן-גוריון שפוף, כשמינימחלה ניכרים בו. הוא מיהר לעזוב את האולם, בלי לשמוע את הוויי

העולם הזה 1161 התאריך: 23.12.1959

כוח על הממשלה, שאותה הציג כמה דקות קודם לכן. אחריי עלה גבר אלגנטי בעל מיש קפיים. כולם התכוננו להתקפה ריטר רית חריפה נגד הממשלה. כי מתוך נסיונם בעבר ידעו שהח"כ מנחם בגין אינו נוהג לדבר בלשון מתונה בבקרו את מעשי קודמו על הרוכן. אולם ההפתעה היתה גדולה. בגין התחיל נאוומו באוקטבה נמוכה. אוהבי השערוריות, שקיפו כי בגין יתלהט כהמשך נאוומו, התאכזבו.

מסע 12 אופנועים. לא כולם התפלאו שבגין דיבר בקול נמוך, אף שקולו כבר הבריאו מאו צרירותו המפורסמת לפני הבחירות. כי מאו השלושה בנובמבר (היום שלמחרת הבחירות לכנסת הרביעית) מתכנס מרכז חרות יותר מכל מרכז מיפלגה אחרת, מנסה לתת את סיכות הכישלון בבחירות.

אחת מן המסקנות הברורות של המיפלגה: הציבור פחד מהופעותיו של בגין, שהגיעו לשיא במסע רעשני בליווי 12 אופנועים בשכונתהתיקוה, חשש כי חרות עלולה באמת להגיע לשילטון, ולכן בחר במפא"י. הגאום האחרון של בגין בכנסת היה פרי דיונים אלה, שבהם התגלה כי רבים מח"כי חרות, ובראשם יעקב מרדור, מגלים יחס מתון למפא"י. שבוע לפני נאוומו של בגין נפגשו ראשי חרות כמצודת זאב בתל-אביב, ואם כי בגין עצמו לא פצה את פיו בפגישה, ככל זאת סיכם אותה. כמעט כפעם הראשונה גילה לידייו נוסח של נאום, שאותו עמד לשאת. אם אתם רוצים, קבע מנהיג חרות. אני יכול לנאום כמו (הנשיא הראשון, חיים) וייצמן"

אנשים

הסוס אומר. נסלום!

● נמצב בלתינעזים הועמד כתב הארץ מרדכי ארי ציאלי, כאשר פורסמה מודעה על לידת בתו. ארציאלי, גרוש מזה זמן רב, קיבל מאות ברכות בעליפה ובכתב. לא ידע כיצד יסביר לכל המברכים כי המדובר לא בו, אלא בפקיד משרד-התחץ בעל אותו שם. במצב רומה עמד ארציאלי בשעתו. כאשר פורסמה, שבועיים אחרי גירושיו, מודעה על נישואיו של אותו דיפלומט צוערי.

● מועדון סוף העולם של רפי נלסון כאילת יוכה בקרנז באטרקציה, שבה אין אף מועדון בעולם יכול להתפאר. רפי מק כל סוס פוני מאולף, שהוא סוס יחיד כמינו: הוא יודע לפתוח דלת, לומר שלום ולהתכנסות בשמיכה. הוא ישרת את לקוי חותיו של רפי, במקום אחד ה' מלצרים.

מכתבים

(המשך מעמוד 3)

אי-עיוות הדין

לראשהמועצה של מעלות-תרשיחא היו חילומי-דברים עם שוטרי-תנועה (העולם הזה 28.11) והוא חולק על מה שפורסם על כך.

קראתי בעיון רב את הכתבה "התנגות למופת" (העולם הזה 28.11). לצערי, כל הכתבה תלושה מהמציאות, הינה בלתי-מבוססת וכי שקר יסודה.

כדי לשמור על יחס נאה וקורקטי, נפגשתי עם הכתבת של העולם הזה, להבהיר את המצב לאשורו. התגובה שפורסמה (העולם הזה 5.12) אינה הזלמת ואינה עונה על הדברים שפורטו עליידי בשיחתנו, ואשר כאו להכחיש מכל וכל את הכתבה. כוונתי היתה, כי התגובה תפורסם, כוונתי היתה, כי התגובה תפורסם.

קורא בוחבוט יחס נאה וקורקטי

בצרוף תמונתי, באותו עמוד ובאותו מקום, שבו פורסמה הכתבה, וואת, על" מנת לגרום לאי-עיוות דין.

שלמה בוחבוט, ראשהמועצה, מעלות-תרשיחא

● חבל שהקורא בוחבוט לא פירט במיכתבו מה אירע בהיתק לות שלו עם השוטר. העולם הזה פירסם את דיברי הכחשתו באותו המדור שבו פורסמה הכתבה, ונוהג כך גם הפעם. אשר לתמונה — ראה תצלום.

נאוה בגל"ץ

לתוכניות של גל"צה"ל (גל"ץ) אחוזי-האזנה גבוהים ואיש התחנה מבקש לפרט את התכניות האזינות ביותר.

במדור "שירור" (העולם הזה 5.12) מסופר על כך שסקר דחף הראה, כי התחנה הצבאית היא בעלת אחוזי-האזנה גבוהים. אנו גאים בהישגים שלנו. סקר דחף העלה שגל"צה"ל מוליכה 18% מתוך 19 שעות שירור של ימי חול. התכנית הפר פולארית ביותר היא שבע-אפס-שבע, של אלסם אנסקי, הווכה ל-20.4% האזנה, שהם כ-440 אלף מאזינים. הבוקר היה של קול ישראל, המשורר באותה שעה, וזכה ל-17.6% האזנה.

התכניות האזינות ביותר בגל"ץ הן: יומן הבוקר, יומן הערב, נכון לעכ"ש שיו ושעתיים בשניים.

סקר נוסף שערך צה"ל, לפני שלר שה חודשים, עליידי מדור ההתנגות שבאגף כוח-אדם, העלה שלובשיה-הים דים מעדיפים להאזין, בראש וראשונה לגל"ץ ואחר-כך לרשת ג', קול השלום. קול המוסיקה ורשת א'.

דודו דיין, גלי צה"ל

התאים האפורים

הקורא טל רביד מבקש להפ" עיל את התאים האפורים בכל זאת. כי, קודם כל הוא

גבר ולא גברת ושנית, יש בשביל מה להפעיל את הת-אים.

ברצוני להעיר על מיכתב התגובה של הקורא שני (העולם הזה 12.2): ראשית, ברבר שמי. השם טל יכול לשמש הן לגבי זכר והן לגבי נקבה ואני, בהחלט, זכר.

שנית: הקורא שני הציג שאל לה לממשלה להפעיל את תאיה האפורים, כי אז תביא עלינו עוד יותר צרות. למה להיות כל כך פסימיים? כדאי לזכור כי בממשלה הזאת מצוי גם פוטנציאל, אשר אותו צריך (וכדאי) להפעיל, בכל זאת.

טל רביד, קריית-ביאליק

שרון לא מקובלנה

תגובה עם לקח של הקורא ברדוגו לתגובה של הקוראת רון (רוזנצוויג).

אולי כדאי שהגברת רחל רון (רר) ונצוויג) לא תתפרץ לדלתות פרוצות. על מה קפצה מעורה הגברת רוזנצוויג (העולם הזה 5.12)? על שאני לועג לאשכנזים ששינו את שמם?

את הלעג היא מצאה בנאומי, במיפגש "המיורח אל השלום" (העולם הזה 28.11). שבו ציינתי את אריאל שרון בשם נעוריו, שיינרמן.

סתם התקפה בלי טעם. למי איכפת שהאשכנזים משנים את שמם? או שהפרנקים עושים את אותו הדבר עצמו מאיפה המסקנה הטיפשית שהתכונתי ללעוג לשרון, ששינה את שמו? כדי ללעוג לשרון לא צריך לרוץ להיסטוריה של הבן-אדם; ההווה מס' פיק.

ובכלל, שם נעוריו של שרון הוזכר רק כדי לשכנע את השומעים בקיומו של תהליך מתמשך. תהליך היסטורי — צריך לומר: עיוות היסטורי — של מעבר השילטון האשכנזי מיד אשכנזית אחת לשניה, לאורך כל ימיה של מדינת ישראל. מגרין (בן-גוריון)

קורא ברדוגו

תהליך מתמשך והיסטורי

לשרתוק (שרת); בחורה לגרין ומשמ לשקולניק (אשכול); ממנו לגברת מארטון (מאיר); ממנה לרביץ; שהעביר לבגין; שהעביר ליורניצקי (שמיר); שהחזיר לפרסקי (פרס). וכמו שגראה המצב הפוליטי במ' דינה, שיינרמן (שרון) הוא המועמד הבא בהמשכיות השילטון האשכנזי.

בשביל מה זה טוב כל הסיפור הזה? רק בשביל הפרנקים. כשהם מעלים לשילטון את אריאל שיינרמן, שלא יחשבו שגם הוא מקובלנה, כמו המלך הקודם, מנחם בגין.

אברהם ברדוגו, ירושלים

מיכתבי קוראים

מערכת העולם הזה שומרת לעצמה את הזכות לקצר מיכתבי-קוראים. בגלל מיגב-לות שטח או עניין או לסגנון אותם. אם הדבר דרוש מ' בחינה לשונית או מישפטית.